

ԻՐՄԱ ԱՃԵՄԵԱՆ

Տ Ա Լ
Մ Ի Ա Յ Ն

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՄՈՆԻՍՏԱԿԱՆ
ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԻԿԱՆ ԿՈՆԿՐԵՏԱԿԱՆ
ՊԱՐԹԻԻԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

ԿՈՄԻՏԵ

ԿՈՄԻՏԵ

«ԿՈՊԵԼ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՆԱՏՈՒՆ, ՊԷՋՈՂԻՄԸ

ԿՈՄԻՏԱՍԻ ՎԵՐԱԾՈՒԻԼ

Գծուծ հաշիւ չկայ մէջս, հաւատա՛
նեթէ աղուոր կ'րսեմ իրաւ հաւնած եմ
Թէ չեմ խօսած փառապարգեւ գործիդ դէմ
Յարմար առիթ չեմ գտած լոկ, անկէ է . . .

Հիմա՛ սակայն կայծ մը ինքնին բռնկած
Կը ճաթոտի մշուշապատ մտքիս մէջ
Որ քեզ գովեմ զեղածիծաղ բառերով
Ակնածանքի պարտքս այդպէս վճարեմ .

Գիտնաս սակայն, զիտնաս թէ ինչ դժուար է
Ինծի համար պարծանք հիւսել բառերով
Զգացումս է վայրկեաններուս ուղեցոյց
Բառերէ դուրս միայն կրնամ քեզի գալ
Ու մօտենալ կամ տաղերդ շօշափել
Սրտիս խորէն պահ մը նայիլ. հիանալ
Լուել զիտնալ զեղեցիկին դէմ հօր
Աչքերուս մէջ քեզի մարմին տալու պէս
Մինչ ձեռքերով ժամանակը սեղմել մեղմ
Հարիւր տարին երկվայրկեանի վերածել
Կանգնիլ բովդ ու մուտք գործել աշխարհէդ ներս
կորնթարթ

Պամ կորսուիլ նայուածքներուդ շուքին մէջ
Երգել զիտնալ երգելու պէս ապագան
Հարիւր տարին հոս լրացաւ. - խորհելով
Մինչ վստահ եմ պատմութիւններ հազար դարեր
կուլ կու տան

Այլ սասուննան «անհնարին» ծիրին մէջ
Ու ծայն կու տան նշգրտօրէն անվարան
Քէ ո՞վ կրնայ ժամանակը որսալ սէզ
Քէ ո՞վ կրնայ աւազներուն մէջէն կուռ
Իր ծայնովը շնփորները դրդել :
Այլ լոեմ հոս, լուռ արևու շողին պէս
Ձեռք կ'երկարեմ ծունկ ծունկի եմ, հիմա Դուն
Դուն եղած ալ ծուէն ծուէն կը բարձրանաս նակալս վեր
Բ սզմահազար՝ տառապանքէն պատմութեան
Դուրս սպրդած մատեան մը վէս
Դուն քու Ազգէդ վրայ կ'իջնես
Հպարտ Ազգիդ. երգ ու տաղի նման հիմա
Կոմիտասի վերածուած :

Պ 7 . 11 . 1969